

SZAVALÓVERSENY

2. oldal

HELYI ÉRTÉKTÁR

3. oldal

PROGRAMSOROLÓ

4. oldal

SPORTHÍREK

5. oldal

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Sióagárd Község képviselő-testülete
2014. november 27-én 18 órai kezdettel

KÖZMEGHALLGATÁST

tart a helyi Művelődési Házban.

Téma:

Csapadékvíz rendezés és 2015. évi fejlesztési tervek

A közmeghallgatásra minden
érdeklődőt szeretettel várunk!

MIT JELENT NEKEM SIÓAGÁRD?

Arra kérjük Olvasóinkat osszák meg velünk gondolataikat, mit jelent Önöknek ez a falu, miért szeretnek itt élni.

Nemrégiben megkérdeztük a falunkból elszármazottakat, ők hogyan vélekednek erről, hogyan emlékeznek vissza életük első időszakára, melyet itt helyben töltöttek.

A krónika e havi számában most erről olvashatnak a 4. oldalon.

Emlékezéseiket, írásaikat szívesen várjuk a Művelődési Házba.

MÁRTON NAP

Aki Márton napon libát nem eszik, egész évben éhezni fog- tartja a közmondás.

November 7-én ismét lámpások fénye, és gyermek zsi-vaj töltötte meg a falu főutcáját. A fényáradat az óvoda udvaráról indult el és nem sokkal később Művelődési Házhoz érkezett meg a, ahol a Német Nemzetiségi Önkormányzatnak köszönhetően forró teával, zsíros deszkával és rágcsálnivalóval fogadták az útközben megfáradt vándorokat.

A Márton napi ünnepségre meghívott vendégeknek az általános iskolások adtak műsort, ahol a Német nyelvű szavalóversenyen elhangzott verseket mondták el.

A műsort követően Hámoriné Glück Terézia a Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke tartotta meg éves beszámolóját, és búcsúztatták egyúttal testületük korábbi tagját, Finta Jánosné Margit nénit.

A reneszánsz ünnepségsorozathoz kapcsolódóan ismét visszautazhattunk Mátyás királyunk korába. Faddi Varga János királyi főszakács cipóban kínálta az ízletes ludaskását vacsorára, melyet megelőzőtt Vera néni előadása a reneszánsz lakomák mivoltáról.

A vacsorát követően aztán táncra perdült a „németek” apraja-nagyja.

Köszönetet mondunk a Sióagárdi Polgárőr Egyesületnek, és a Rendőrségnek, amiért biztosították a felvonulás útvonalát. Köszönjük az iskolásoknak az ügyes szavakat, és a Sióagárd Jövője Alapítványnak, hogy segítették a rendezvény megvalósulását.

NÉMET NYELVŰ SZAVALÓVERSENY AZ ISKOLÁBAN

Tanulóink Márton napot megelőzően német nyelvi szavalóversenyen vettek részt. Az iskolai rendezvényen a harmincnégy tanulóból huszonheten vállalkoztak verstanulásra.

Vesztes nem volt! A Német Nemzetiségi Önkormányzat jóvoltából valamennyien jutalomba részesültek. A legjobb tizenkét versmondó a Márton napi rendezvényen is előadhatta szavallatát.

A támogatásból még jutott szótárak, rejtvénykönyv, nyelvi kártyák vásárlására is.

Köszönjük Ambrus Pálné, Finta Jánosné, Leicz Péter zsűritagok munkáját és a Nemzetiségi Önkormányzat támogatását!

Szűcs Józsefné– igazgató

VÉDŐNŐ

2014. november 25-én 14:30-tól MSzSz tanácsadást tart Dr. Nemes Judit, gyermekgyógyász.

Egészségnapot tartottak az Iskolában november 19-én az egészséges táplálkozás, valamint a fogápolás-tisztálkodás jegyében. Az esemény részleteiről a Sióagárdi Krónika következő számában olvashatnak.

Szabó Kata, védőnő

FALUGAZDÁSZ FELHÍVÁSA

A **Nemzeti Agrárgazdasági Kamara** tisztelettel meghívja a helyi gazdákat a **2015-2020** közötti **KAP szabályozásával, közvetlen támogatásokkal, piaci támogatásokkal, és vidékfejlesztési tervezéssel** kapcsolatos tájékoztatóra.

*Helyszín: Művelődési Ház Díszterme
Időpont: 2014. november 25. 14 óra*

Egyéb témák: Nitrát jelentés, zöldítés

Grénus István, falugazdász

A VASHÍD

Beszélik a faluban, hogy új hidat építenek a Sió fölött. Már a helyét is kijelölték, és a gazdákkal is egyeztettek, akiknek a földjéből kisajátítanak egy darabot, mert a rávezető út nem a régi nyomvonalon halad. Az új hidat méterekkel magasabbra építik a réginél, mert hátha egyszer megvalósul az álom, hogy rendszeres hajóforgalom lesz a Sión.

Új hidat építenek, és nem a régit újítják fel és emelik meg, ugyanis a Vashíd megöregedett, elérkezett a nyugdíjba vonulás ideje. Nem is tudom, mennyi idő lehet. Az öregapám sem tudta, hogy mikor építették, pedig az nagyon régen 1882-ben született és sok mindent tudott a régi világról.

A Vashíd a legöregebb ember a faluban. Összenőtt az agárdi emberekkel. Ez a kapocs a külvilággal. Köves út vezet át rajta, ezen jöttek és ezen is mentek az emberek, mert az országút csak a faluig vezet, innen nem lehet továbbmenni, Sióagárd zsáktelepülés. Ezen a hídon közlekedtek az emberek a lányvári szőlők felé, a zombai dűlőkbe vagy a szekszárdi hegyre. Jellegzetes jársukkal, hátukon a batyuval, fejükön a kosárral ezen át mentek az agárdi asszonyok a szekszárdi piharcra, és erre vezették az eladásra nevelt üszöbörgyút a vásárra. Napnyugta előtt erre jöttek hazafelé, az egész napos hurulásból az asszonyok, sietve lépkedtek, mert otthon is sok a munka, el kell látni az állatokat, meg valami vacsora is köll a családnak. És erre ballagtak hazafelé az emberek is, vállukon érezvén még a permetezőgépek súlyát, de a munkában keményedett parasztember egyenes járásával lépkedtek át a hídon. Persze nem mindenki, mert a lányvári bor kínálja magát, és aki elvétí a mértéket, az bizonyítatlanul botorkál hazafelé, előrelátó cinkos mosollyal arcán, mert tudja, hogy hazaérvén a vacsora mellé „nyelveleves „ is jár.

Gyerekkoromban mi is erre jártunk a szőlőbe. Ha a mamával mentünk, az a hídon mindig megfogta a kezem, úgy vezetett át, és nem engedte meg, hogy a korlát mellett menjek. Ha a papával értünk a hídra, akkor gyakorta elidőztünk egy kicsit, „mer a hídon mindig meg köll állni” szokta mondani. Meg is álltunk, rákönyököltünk a korlátra, és néztük a vizet. És akkor a papa mindig mesélt valamit a Sióról. A nagy áradásokról meg arról is, hogy volt olyan száraz nyár, amikor a mederben csak olyan vékonyan folydogált a víz, hogy át lehetett lépni rajta. Álltunk a hídon és néztük a végnélküli folyót, amely a Balaton vizét vezeti a Dunába. A Balatont még egyikünk sem látta, de a papa el tudta képzelni a magyar tengert, mert hadifogsága idején járt Abáziában, és ott látott nagy vizet, látta az igazi tengert. A Siót úgy ismerte, mint a tenyerét. Látta a víz alatt nyüzsgő életet. Mutogatta nekem, hogy azok a halak, amelyek szinte a víz színén úszkálnak, azok a balinok. Néztük, ahogy a magasból leejtett szöcske a vízre ért, egyszerre négyen is rácsaptak, csobbant a víz, aztán eltűntek a mélyben, de pár másodperc elteltével újra ott lebegtek, csak annyit úsztak az árral szembe, hogy el ne vigye őket a víz, mintha nekünk akarták volna mutogatni magukat. Van ám ebben nagy hal, csuka is, meg harcsa. De azok odalenn járnak a fenéken. Pontyok is vannak, azok csapatostól járnak, meg a part oldalába vajt fészekben laknak, és aki ért hozzá, a víz alá bukva kézzel is meg tudja fogni a halat.

Gyerekkoromban mi is erre jártunk a szőlőbe. Ha a mamával mentünk, az a hídon mindig megfogta a kezem, úgy vezetett át, és nem engedte meg, hogy a korlát mellett menjek. Ha a papával értünk a hídra, akkor gyakorta elidőztünk egy kicsit, „mer a hídon mindig meg köll állni” szokta mondani. Meg is álltunk, rákönyököltünk a korlátra, és néztük a vizet. És akkor a papa mindig mesélt valamit a Sióról. A nagy áradásokról meg arról is, hogy volt olyan száraz nyár, amikor a mederben csak olyan vékonyan folydogált a víz, hogy át lehetett lépni rajta. Álltunk a hídon és néztük a végnélküli folyót, amely a Balaton vizét vezeti a Dunába.

Folytatás a 6. oldalon

HELYI ÉRTÉKTÁR

Tudta Ön, hogy Sióagárd-Leányvár pincefalu, Sióagárd népművészete valamint Szabadi Mihály Sióagárral kapcsolatos írásai bekerültek a Megyei értéktárba? De mi az a Megyei értéktár, és egyáltalán mi szükség van az értékek összegyűjtésére? Mi az, amit egy helyi közösség értéknek tart?

Nos, ezt döntse el mindenki maga, biztosan eszükbe jutott hirtelen egy momentum, egy emlékfoslány a régmúlt idők-ből, szokásokról, régi ízekekről, vagy éppen az ízes beszédről.

November 18-án az esti órákban egy előadás keretében tájékoztatást hallottunk a helyi értéktár munkájáról, és eredményeiről, valamint a népviselet– köztük a helyi népviselet—üzenetéről.

Dr. Varga Katalin a helyi értéktár bizottság tagja mutatta be pár szóban a helyi elemeket pl. a Sióagárdi– és szőlőtermesztés hagyomány, Sióagárd népművészete, Sióagárd-Leányvár pincefalu, Kövesdi Mihály naiv festő munkáinak gyűjteménye, Hímzsmúzeum, Sióagárd település helyi védelem alatt álló építészeti értékei, Balogh Rudolf fotóművész sióagárdi fotóinak gyűjteménye.

Örömmel újságolta, hogy a felsoroltak közül három elem, azonnal felkerült a megyei értéktárba, ahonnan már egy ugrás és jó sok munka az országos listára való felkerülés, és a végső cél az UNESCO által szellemi kulturális örökséggé való nyilvánítás.

(Nemzeti jegyzékre került többek között a Csobánolás—bukovinai székely betlehemes játék, Sárköz népművészete—hogy csak néhányat említsünk meg a környékünkről.)

Nagyon sok érték birtokában vagyunk itt helyben, segítsék a helyi értéktár bizottság munkáját akár javaslataikkal, akár munkájukkal!!!

TEMETŐ

Kérjük a hozzátartozók figyelmét, ahol a sírhelyek bérleti ideje lejárt (25 év), azon sírhelyeket **ÚJRA meg kell váltani!**

Az újraváltásról és egyéb temetővel kapcsolatos ügyben felvilágosítást és segítséget nyújt a temető üzemeltetője:

Horváth János, Rákóczi u. 63/a. tel: 74/437-182

MIT JELENT NEKEM SIÓAGÁRD?

Így 62 évesen, amikor az ember már számvetést készít, az a 22 év, amit én ott éltem - az a legszebb volt az életemben, mert szeretet és őszinte barátság vett körül – amit ezúttal is köszönök.

Emlékeimben él a „Kis utca” – ahol születtem minden pompa nélkül, de annál nagyobb szeretetben egy nád-fedeles kis házban, - ide álmomba szeretek visszatérni.

Aztán a következő állomás a „Vermes hegy” volt ahol áll az átépített házunk, emlékeimben a meghitt, meleg otthont jelenti – ma már üresen és ridegen.

Jó volt Sióagárdinak lenni, mert ez a kissé zárt közösség sok-sok lehetőséget rejtett magába, és a „bandázás” a felnőtt évekre készített fel bennünket, és aki itt maradt, ma is egy baráti közösségben él.

Az óvoda nekem Páli óvó nénit jelenti – akire ma is nagy szeretettel gondolok!

Az általános iskola – Emma tanító nénit jelenti – akivel haláláig baráti kapcsolatot ápoltam Dombóváron, ahol 20 évet éltem. Emma tanító néni szeretette meg velem a népi táncot, amit pici iskolásként majd félig felnőttként Szabadi tanár úr csiszolgotott tovább.

ADVENTI PROGRAMSOROLÓ

December 3. (szerda) 18 óra

KARÁCSONYI KÉZMŰVES foglalkozás
felnőtteknek

Helyszín: Művelődési Ház

December 5. 18 óra

MIKULÁS

A Hóember születésnapja

Helyszín: Művelődési Ház

December 10. (szerda) 18 óra

KARÁCSONYI KÉZMŰVES foglalkozás
felnőtteknek

Helyszín: Művelődési Ház

December 13. 18 óra

A GAGLIARDA KAMARAKÓRUS
karácsonyi hangversenye

Helyszín: Művelődési Ház

December 14. 13-17 óra

ADVENTI VÁSÁR

helyszín: Iskola udvar
Asztalfoglalás: 437-309

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

A mai napig él bennem, és itt Balatonbogláron, ahol nagy hagyomány van a népi táncnak, a rendezvényekre mindig elmegyek, és újból átélem minden alkalommal a Sióagárdon belém ivódott ritmusokat, lépéseket és az élményeket.

A matematikát nem nagyon szerettem (ezért lettem jogász), de Király Irénke nénire nagy szeretettel gondolok, aki több generációt nevelt és büszke vagyok, hogy én is közéjük tartozom. Nem szeretném kihagyni tanárai közül Gálosi igazgató urat, Maár tanár urat, Pető tanár urat, sem akiknek hálával tartozom.

Fontos személy volt az életemben Dóra néni (Szabadi Mihályné) aki osztályfőnököm volt és a vers szeretetét köszönhetem neki, ami most is itt van az életembe, mert minden élethelyzetre talállok idézetet, ami reményt ad és megvigasztal. Ugyanezt köszönhetem Nagy Andor tanár úrnak, aki később a középiskolában „irodalmi színpad” keretében éltette tovább bennem a versek szeretetét.

Imádtam Röplabdázni! Drága Páli Gyuri bácsinak köszönhetem, aki olya lelkesedéssel „szedett össze bennünket vasárnap reggelként, ha éppen aludni szerettünk volna egy házibuli után, hogy arra nemet mondani nem lehetett.

Pécsre kerültem, majd Dombóvárra és most Balatonbogláron élek és dolgozom (Buzsák és Szőlősgyörök jegyzőjeként).

Nagy örömmel veszem, ha Sióagárdival találkozom és a régi szép dolgokról beszélgethetünk, úgy igazán „Agárdia”-san, ahogy Dombóváron Dr. Kőszegi György szemész főorvossal tettük, mert ha az utcán találkoztunk – akkor minimum egy órát tudtunk beszélgetni, ha pedig náluk, vagy nálunk fehér asztal mellett, akkor órákig.

Hát ezt jelenti nekem Sióagárd.

Köszönöm a kedves olvasónak, hogy megoszthattam emlékeimet vele és így gondolatban együtt lehettünk.

Szeretettel:
Illyés Erzsi

SPORTHÍREK

8. FORDULÓ

Kajdacs-Sióagárd 3:2 (1:1) 2014. 10. 11.

Kajdacs, vezette: Berényi

Sióagárd: Lerch- Czinege (Sólyomvári), Orosz, Kelemen, Sági Gy.-Horváth P., Tóth Adrián, Acsádi (Orbán) Vajda-Tóth Attila, Schaffer D.

Edző: Szabó Tibor

Góllövő: Schaffer D. (2)

Jók: Horváth P., Tóth Attila, Schaffer D.

Összefoglalva: Mivel a tudósító nem tudott elmenni a mérkőzésre, így az elmondásokra hagyatkozott. Csapatunk szerezte meg a vezetést az 1. félidő végén de az ellenfél még kiegyenlített a szünet előtt. A csapat rosszul játszott és az ellenfél 3:1-re elhúzott. Szépíteni csak a 86. percben sikerült.

Ifjúsági csapatunk: 3:0 arányban győzött

9. FORDULÓ

Sióagárd-Pálfa 9:0 (8:0) 2014. 10. 19.

Sióagárd: 80 néző

Vezette: Knap

Sióagárd: Szegedi- Dombi (Sólyomvári), Kelemen, Tóth Adrián, Sági Gy.-Györfi G. (Schmidt), Tóth F. (Schaffler B.) Horváth P. (Feller)-Tóth Attila, Schaffler D.

Edző: Szabó Tibor

Pálfa: Wiszberger- Juhász, Portikhegyi, Horváth G., Balogh- Szabó, Farkas, Nagy K. Jancski- Lakos

Edző: Ignác László

5. perc: Schaffler D. Jól ment el a balszélen, pontosan adott középre és az érkező Tóth Attila a kapus alatt lőtt a hálóba. 1:0

12. perc: Györfi G. jól ugratta ki Schaffler D.-t, aki a jobb sarokba lőtt. 2:0

16. perc: Ezúttal Györfi G. ugrott ki a jobb oldalon középre passzolt és Tóth Attila a kapura lőtt. 3:0

19. perc: Ismét Györfi G. futott el a jobb oldalon, jól adott középre és Tóth Attila ismét jókor érkezett. 4:0

29. perc: Orosz nagy labdával ugratta a jobb oldalon Györfi G.-t, aki a vetődő kapus fölött a hálóba emelt. 5:0

35. perc: Schaffler D. bal oldalról pontosan adott középre, ezúttal is Tóth Attila érkezett legjobbkor és a kapuba emelt. 6:0

38. perc: Ismét Schaffler D. adott be balról, Györfi G. érkezett és kapusból a kapu közepébe lőtt. 7:0

40. perc: Tóth F.- Orosz- Tóth Attila háromszögelés után az utóbbi a kapura emelt. 8:0

71. perc: Jól ugratták ki Tóth Attilát középen, aki 12 m-ről a bal sarokba lőtt. 9:0

Góllövők: Tóth Attila (6), Györfi G. (2), Schaffler D.

Jók: Tóth Adrián, Tóth F., Györfi G., Tóth Attila ill. Wiszberger, Portikhegyi

Összefoglalva: a mérkőzés nagyobb részben kimondottan gyengén játszott a csapatunk. A gyorsan megszerzett többszörös előny birtokában a nyugodt játék helyett türelmetlenség, kapkodás, egyénieskedés és ritmustalanság jellemezte a játékot, főleg a 2. félidőben. Örülni csak az első félidőben lehetett, a gólokat megelőző szép támadásoknak és a végeredménynek lehet. Az ellenfél lelkesen, de szervezetlenül és a 2. félidőben már kissé hitehagyottan játszott. Nem volt egy súlycsoportban a két csapat.

Ifjúsági csapatunk: Könnyed, később könnyelmű játékkal rengeteg gólhelyzet elpuskázásával de magabiztosan győzött. 9:0 (5:0)- ra.

Góllövők: Simon Gy. (4), Kovács K. (3), Horváth V. és Sümegi

10. FORDULÓ

Szekszárd UFC- Sióagárd 5:1 (2:1) 2014. 10. 26.

Szekszárd: 100 néző

Vezette: Allaga

Sióagárd: Szegletes- Vass, Sümegi, Tóth Adrián, Sági Gy.- Györfi G. (feller), Horváth P. (Acsádi), Orosz (Sólyomvári), Schmidt- Simon Gy. (Schaffler B.), Schaffler D.

Edző: Szabó Tibor

7. perc: Védőink késlekedtek és a befutó Fábián 10 m-ről kapásból a bal alsó sarokba lőtt. 1:0

8. perc: Orosz középről 20 m-ről a jobb sarokba bombázott. 1:1

33. perc: Jobb oldali beadást követően a rosszul helyezkedő védőink közé berobbanó Deli a jobb sarokba lőtt. 2:1

50. perc: Rácz jobbról befelé cselezett, védőink nem léptek közbe és 8 m-ről a jobb alsó sarokba lőtt. 3:1

79. perc: Egy könnyedén eladott labda utáni ellentámadásról Deli ismét a jobb sarokba lőtt. 4:1

90. perc: Szép összjáték után védelmünk sakk-mattot kapott és Fábián a jobb sarokba lőtt. 5:1

Góllövő: Orosz

Jók: Szegletes, Sümegi, Tóth Adrián, Simon Gy.

Összefoglalva: csapatunk kissé megilletődötten kezdett, ennek következménye a kapott elő gól. Orosz bombagólja után egyenrangú ellenfelek voltunk az 1. félidőben. A Szekszárd egyénileg jobb képességű játékosokból áll, győzelme megérdemelt, kár az utolsó két gólért, mert akkor egy „tisztességes” vereség lett volna.

Ifjúsági csapatunk: Nem játszott, mert a szekszárdi ifi magasabb osztályban játszik.

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

Kölesdi Közös Önkormányzati Hivatal

Sióagárdi Kirendeltsége

Hétfő: ügyfélfogadási szünet

Kedd - Csütörtök: 8.00-12.00
13-16.00

Péntek: 8.00-13.00

Elérhetőség: Kossuth L. u. 9.

Tel.: 74/437-295

E-mail: sioagard@sioagard.hu

<http://www.sioagard.hu>

ORVOSI RENDELŐ

Cím: Kossuth u. 46.

Tel: 74/437-051, Tel: 06-20/9470258

Helyettes háziorvos: Dr. Kovács Éva

Hétfő, szerda, péntek: 12.00-14.00

Kedd, csütörtök: 11.00-13.00

vérvétele: csütörtök: 8.00-11.00

VÉDŐNŐ

Szabó Kata

Tel: 30-2758-472, 74/437-022

CSALÁDSEGÍTŐ ÉS

GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLAT

Székelyi Anikó Tel: 74/437-022, 74/443-825

Fogadóóra: szerda 10-12 óra

GYÓGYSZERTÁR

Cím: Kossuth u. 6.

Tel: 74/437-098

Hétfő, Kedd: 11-13 óra

Szerda: 16-18 óra

Csütörtök, Péntek: 11-13 óra

KÖNYVTÁR

Cím: Kossuth u. 2.

Vezető: Schüller Ákosné Hedi

Hétfő: 15-19, csütörtök: 15-19 óra

MŰVELŐDÉSI HÁZ ÉS TELEHÁZ

Cím: Kossuth u. 1.

Vezető: Gergely Judit

Tel: 74/437-309

Email: muvhaz@sioagard.hu

A Teleház nvitva tartása:

Hétfő: szünnap

Kedd: 8-12 és 15-19 óra

Szerda: 8-12

Csütörtök: 8-12 és 15-19 óra

Péntek: 8-13

Falugazdász fogadóórája

Kedd: 13.00-16.00

ISKOLA

Cím: Kossuth u. 2.

Tel: 74/437-016

Vezető: Szűcs Józsefné

ÓVODA

Cím: Kossuth u.50.

Tel: 74/437-079

Vezető: Horváth Andrea

KÖRZETI MEGBÍZOTT

Csipai János

Tel: 06-30/419-2293

Segélyhívó: 107

SIÓ-KÖZ KFT.

Vízmű telepkezelő:

Balázs Mihály: 20/296-1495

Szennyvíz telepkezelő:

Mészáros Ferenc: 20/294-4387

A VASHÍD

A Balatont még egyikünk sem látta, de a papa el tudta képzelni a magyar tengert, mert hadifogsága idején járt Abáziában, és ott látott nagy vizet, látta az igazi tengert. A Siót úgy ismerte, mint a tenyerét. Látta a víz alatt nyüzsgő életet. Mutogatta nekem, hogy azok a halak, amelyek szinte a víz színén úszkálnak, azok a balinok. Néztük, ahogy a magasból leejtett szöcske a vízre ért, egyszerre négyen is rácsaptak, csobant a víz, aztán eltűntek a mélyben, de pár másodperc elteltével újra ott lebegtek, csak annyit úsztak az árral szembe, hogy el ne vigye őket a víz, mintha nekünk akarták volna mutogatni magukat. Van ám ebben nagy hal, csuka is, meg harcsa. De azok odalenn járnak a fenéken. Pontyok is vannak, azok csapatostól járnak, meg a part oldalába vájt fészkekben laknak, és aki ért hozzá, a víz alá bukva kézzel is meg tudja fogni a halat.

A diákevek alatt a messzi városból hazafelé tartva az autóbusz csak az elágazásig hozott, onnan gyalogni kellett. Amikor a hídra értem, akkor kezdtem érezni, hogy otthon vagyok.

Nagy idők tanúja ez a híd, ismeri a falu minden lakóját, mert emberöltők óta nem élt itt olyan ember, akivel ne találkozott volna. Ha ez a híd mesélni tudna, elmondhatná, hogy mind a két öregapám rajta masírozott el az első világháborúba. Azzal az ígérettel vitték őket, hogy mire a levelek lehullanak, már vissza is jöhetnek. Hát nem így lett. Csak az egyiknek adatott meg, hogy a sióagárdi temetőben nyugodjon. A másik elveszett valahol az olasz fronton sok más társával együtt. Nevüket márványtáblába vésték, álmukat a turulmadár őrzi az oszlop tetején. De rajta át meneteltek el azok is, ötvennél is többen, akik valahol muszka földben alusszák örök álmukat. Erre vitték a leventéket is. Stráfkocsi jött értük Szekszárdról, mert a háború végén már nem volt ló a faluban. Ültek a stráfkocsi szélén, lógatták a lábukat, szomorúan néztek a semmibe, ne lássák, hogy az utcán sírnak az emberek. Amikor a kocsi elhagyta a falut, csak a híd látta, hogy sírásra görbült a szájuk. Alig voltak 18 évesek. De ők szerencsések voltak. A front már Bajánál volt. Senki sem vette észre, hogy a kocsi nem ért el a Dunáig sem, estére már a lányvári pincék rejtegették a szökevényeket.

Itt a két vaskorlát között hajtották el a lovakat is, szerszámostól vitték el őket, aztán beleveztek a semmibe, a parasztember pedig itt maradt, megfosztva erejétől. Az új tavaszon szégyenszemre fejős teheneket köllött az eke elé fogni. Amikor 1944. november harmincadikán az oroszok bejöttek, a pap meg a bíró idáig jöttek eléjük, hogy békével fogadják a felszabadítókat. Szöke ukrán katonák voltak, nem maradtak sokáig. Egyszer egy tank is be akart jönni a faluba, de a híd előtt megállt. Sokáig várakozott ott, eltorlaszolta az utat. Mi gyerekek a Sió töltéséről messziről néztük, bámultuk a vaskorlátot, ami egyszer csak megindult visszafelé, nem mert rámenni a hídra, talán félt, hogy leszakad alatta. Pedig elbírta volna, állították többen is, mert a búzás kocsi is van olyan nehéz.

Két oldalán a korlát szelíd íveléssel hajlik át a víz fölött. Hogy az idő vasfoga ne rongálja, hogy a rozsdá ki ne kezdje, szürkére festették. A korlát tövében keskeny gyalogjárda vezet az arra járó. Közöttük a küves út, a makadám, persze ez régen volt, mert ma már aszfaltos a pálya, és a lovas kocsik nem zörögnek rajta, egyrészt mert hogy sima ez az úttest, másrészt pedig a lovas kocsik kimentek a divatból, ha néha-néha erre is téved egy, annak már gumi kerekei vannak. Az emberek nem állnak meg a hídon, ritka a gyalogos. Autók suhannak át rajta,

Noha más a módi, mint régen, aki a Lányvárban mulatni akar, annak most is erre kell járnia. Ma már a tinédzserék is kijárnak, fiuk és lányok egyaránt, és a divatnak megfelelően dübörgő gépezetre bulizva szétségtelenítik meg a pincesor meghitt világát. Akad még nótász is, de a csendes mulatozás ódivatú lett, mert elfogytak azok az emberek, akik így múltatták az időt. Pedig duhajság régen is volt. Az éjszakában hazafelé ballagó legénybanda útjában fontos állomás volt híd. „Mert a hídon mindig meg köll állni”. De ez alkalommal nem a vizet kellett megnézni, a virtus felfelé vonzotta a borgőzös legényeket, ami azt eredményezte, hogy a bátrabbak átsétáltak a korláton, a híd tetején. Nem szédültek a négy méteres magasságban, ami a vízfelőli oldalon még tíz méter is volt, és leérve ünnepeztették magukat. Nincs emlékezet arról, hogy valaki leesett volna.

Egyszer már megemelték a hidat. Ez 1953-ban történt, amikor sokan álmodoztak arról, hogy rendszeres hajóút lesz a Duna meg a Balaton között. Amikor magas vízállás volt, jártak is erre hajók, de gyakran megtörtént, hogy vesztgeléniük kellett a Vashíd alatt vagy fölött, mert nem fértek át a híd alatt. Hónapokig dolgoztak rajta, a gátat is megmagasították. Bosszankodtunk is mi Szekszárdra járó diákok, mert akkor már a faluból indult az autóbusz, de a híd átépítése miatt újra gyalognunk kellett. Hát most újra építkeznek. A szóbeszéd szerint olyan magasan lesz a pálya, mint amilyen magas most a korlát. Azután majd meglátjuk, hogy járnak e hajók a Sión.

Én a mai világban is szoktam arra sétálni, meg is állok mindig a korlát mellett. Noha van hal a Sióban, balinokat nem látni már. A híd korlátja most is olyan magas, hogy messziről meg lehet látni. Gyerekkoromban a szülőház szénapadlásáról is oda lehetett látni, ha oda felmentünk, mindig megnéztük a hidat, és a locsogó nyári záporok után csodálva bámultuk a fölötte átfelőlő szívárványt.

Szabadi Mihály
Sióagárd, 2010. június 14.